

267

RR

encarnadi - ina ad

encarnadura f. Qualitat de la
carn d'una persona o animal
amb relació al que s'ha de fer
per ells. Deix bona, mala, encar-
nadura. Bé molt bona encarna-
dura: els talls se li tanquen de te-
quida

encarnar v. tr. Prevenir d'una
forma corporal, esp. d'una forma hu-
mana. Deu féu encarnar son fill
per tal que | pron. El Verb i ha en-
carnat || fig. Inter encarna

267